HIERONYMUS
12. bis 13. Jh.
Seite 73r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26318
Copyright: Admont, Benediktinerstift

xpm unpsō. Differentiā ū greci sermonis. npoopicoeytoc et opic.
oeytoc. latinū sermo ñexplicat. Superior ēppe sermo adeos refer
tur q̄ antea ñfuerīt. ypriquā fierent de his cognatiū ē. ypstea sub
stuerīt. inferior ū de eo quē nulla cognatio. uoluntas nulla pcessit. s; semp fuit. ynūqm ut eēt accep̄ exordiū. Unde recte ~~recte~~
nūc de his q̄ cū ante ñ eēnt pstea substuerīt dī. npoopicoeyt
oc. De filio ū hoc ē de dno nro ihu x. malio loco sēptū ē. opico
eytoc. q̄a semp cū patre fuit. ynūquā eū ut eēt uoluntas pa
tna pcessit. Exq̄ colligīt semp patrē. semp fuisse filiū. ex hoc eēnu
tas coeqlis ē. eande ee natuā. Hecū etiā hoc inferendū. q̄d cūp
destinet nos siue pfinat ds in adoptionē filioq̄ pihm xpm. tam
ñ ante filii ee possum. ñ filiū ei ihu x fide ēntelligentiā re
cipiam. Et ille q̄de natura filio ē. nos ū adoptione. Ille nūqm
filio ñfuit. nos ante qm eēm pdestinati sum. ytū spm adoptio
nis accepim. qndo credidim in filiū dī. sedm placitū uoluntā
tis sue. Verbū eyaokeia. q̄d latinū ūtpretat ē placitū. apud
grecos cōpositū ē exduob utregris. Anotoyeykaitoiaok
eia. abene yplacito. q̄d nos ñpossum dicere bene placitū. q̄a
ñ statim omne q̄d placuit y bene placere potē. s; ibi tantū
eyaokeiw. hoc ē beneplacitū dī: ubi q̄d placuit recte pla
citū cōpbatur. Hunc aut sermonē de hebraico resoh. lxx. ī
terpres transtulerīt. reb nouis noua uerba fingentes. Jnuadūt
taq; inhoc loco occasionē. q̄ ante ostitutionē mundi animas
putant cū angelis. ceteris uirtutū nominib incēlestib. he
rim fuisse uersatas. q̄d nec beneplacitū dī. nec inlaude glē
ei egrē possit intelligi. alios nudos. barbaros. seruos. debiles.
alios diuites. romanos uberos. sanos ignobiles. t nobiles. in
diuersa orbis parte genuit. ñ cause pcesserunt q̄b ymeri
tis hec animarū una queq; sortita sit. Et illud q̄d adroma
nos sēptū. se q̄da putant nosse. nec norunt anū habet potes
tatē figulus de eade massa facere aliud uas inhonorē. e